Dosarul nr. 2-120/2025
2-25025722-24-2-26022025-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 iunie 2025 sat. Ustia, r-nul Dubăsari

Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecător Nicolae Chirilov
Grefier Natalia Fendic

Examinând în ședința de judecată publică, cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Dimitrov Alexei către Ivanov Dumitru cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Dimitrov Alexei, prin intermediul avocatului Terziman Alexandru, a depus în instanță o cerere de chemare în judecată către Ivanov Dumitru cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că pe data de 11.02.2022 se afla pe adresa: bd. Decebal 59/3 în stația de troleibuz unde acesta a observat un microbuz de model ***** cu n/î ***** parcat/staționat contrar pct. 69 lit. (f) din Regulamentul Circulației Rutiere, obstrucționând accesul spre transportul public. La observația reclamantului privind încălcarea unul dintre cei doi bărbați, probabil angajați SRL Iacob (Zoluşca) a declarat că dispune de dreptul de a staționa pe o durată de 15 min., la care reclamantul i-a răspuns că nu este nici o permisiune de așa gen și a subliniat că microbuzul cu marfă ar putea fi parcat la o margine a stației la o distanța de 5-7 metri și că marfa descărcată (hârtie igienică) nu este grea pentru a fi dusă pe jos. Ulterior, reclamantul a intrat în unitatea comercială unde a rugat vânzătoarea să explice şoferului cu nu trebuie să parcheze/staționeze cu încălcări, iar în momentul când acesta dorea să iasă din gheretă, şoferul într-o formă agresivă a strigat în limba rusa „давай клоун", iar când deja reclamantul a ieşit afară a strigat cu voce tare în directia acestuia cu cuvinte necenzurate, apoi a urcat la volan de unde strigat încă o dată în adresa reclamantului la fel cu cuvinte necenzurate. În urma celor întâmplate, simțindu-se în pericol şi nesiguranță, reclamantul a apelat serviciul unic urgență 112 solicitând intervenția echipajului de poliție, însă până la sosirea colaboratorilor de poliție făptuitorul a reușit să plece. Cazul a fost înregistrat în R-2 nr. 2348 din 11.02.2022 al Inspectoratului de Poliție Botanica.

Pe data de 23.02.2022 agentul constatator al SP-2 a IP Botanica Valeria Streleț a întocmit pe numele făptuitorului (cet. Dumitru Ivanov) Decizia asupra cauzei contravenționale prin care a constatat comiterea de către făptuitor a contravenției prevăzută de art. 354 Cod Contravenţional (Huliganismul nu prea grav) şi art. 69 (1) Cod Contravențional (Injuria), şi a aplicat în raport cu făptuitorul sancţiune sub formă de amendă contravențională în mărime de 8 unități convenționale (echivalentul a 400 lei). Amenda a fost achitată de către contravenient pe data de 24.02.2023 în sumă de ½ echivalentul a 200 de lei.

Obiectul juridic al contravenției de Huliganism îl formează relațiile sociale cu privire la securitatea publică și ordinea publică. Atât securitatea publică, cât și ordinea publică au la bază necesitatea stabilirii unei orânduiri sociale care să corespundă necesităților cetățenilor şi ale societății în ansamblu. Gradul de liniște și satisfacție publică depinde într-o mare măsură de gradul de siguranță personală şi publică, care, la rândul său, depinde de ordinea socială pe care o menține statul.

Inviolabilitatea personală presupune neadmiterea nici unei ingerințe în sfera individuală a persoanei şi cuprinde inviolabilitatea fizică și inviolabilitatea psihică. În acest sens, inviolabilitatea fizică este caracterizată, mai întâi de toate, prin lipsa oricărui contact fizic cu persoana împotriva voinței acesteia, iar inviolabilitatea psihică - lipsa contactului de natură să suprime conştiința, gândurile, voința persoanei şi să exercite o influență coercitivă asupra comportamentului acesteia.

Dreptul la libertate şi inviolabilitate personală îi este atribuită o semnificație deosebită într-o societate democratică. În documentele Comisiei pentru drepturile omului a ONU se subliniază că libertatea şi inviolabilitatea persoanei constituie baza protecției şi apărării tuturor celorlalte drepturi și libertăți ale omului. Libertatea individuală și siguranța persoanei reprezintă una dintre cele mai sensibile şi complexe valori ale fiinţei umane care, alături de alte drepturi fundamentale, ocupă un rol primordial în cadrul unei societăți democratice.

Libertatea personală este o libertate morală, psihică şi fizică. Pe de o parte, ea reprezintă posibilitatea de a realiza faptele permise, iar pe de altă parte, ea presupune o independenţă față de influenţța coercitivă din exterior. Libertatea presupune posibilitatea persoanei, garantată de către stat, de realizare a unor acţiuni potrivit convingerilor proprii, limitarea căreia poate fi admisă doar în cazuri excepționale prevăzute de normele juridice internaționale şi cele ale legislației naționale.

Concluzia ce rezultă din cele expuse este că prin comiterea în raport cu reclamantul contraventiei de huliganism nu prea grav pârâtul Ivanov Dumitru a adus atingere drepturilor sale nepatrimoniale, în spetă - dreptului la liniște, siguranţă personală, inviolabilitate psihică, fiind supus unui tratament care poate fi considerat a fi degradant.

Tratamentul degradant atentează la demnitatea umană, generează victimelor sentimente de frică, anxietate şi inferioritate, capabile să umilească şi să înjosească victima, să o devalorizeze de esența sa de fiinţă umană; înfrânge rezistența fizică şi morală a victimei şi o determină să acţioneze împotriva voinţei sau constiinței sale.

Totodată, demnitatea persoanei nu constituie numai un drept fundamental în sine, ci reprezintă însuşi temeiul drepturilor fundamentale. Declarația universală a drepturilor omului din 1948 a inclus demnitatea umană în preambulul său: întru-cât recunoaşterea demnității inerente tuturor membrilor familiei umane şi a drepturilor lor egale şi inalienabile constituie fundamentul libertăţii, al dreptății şi al păcii în lume.

Demnitatea presupune apărarea persoanei împotriva oricărei forme de aservire, de degradare și chiar de umilire; normele demnității condamnă orice formă de tratament care presupune o umilință explicită. Demnitatea umană este un atribut inalienabil al persoanei care impune tuturor celorlalte persoane un comportament de respect şi protecţie, fiind interzisă orice atitudine umilitoare sau degradantă la adresa omului. Apărarea demnităţii este o condiție sine qua non a însăşi existenţei societății şi a realizării progresului pe toate planurile.

Aşadar, faptele săvârşite de pârât constituie o formă de violență, la caz verbală. Asemenea acţiuni nu pot să nu afecteze starea psihică/psihologică a victimei. Corespunzător, reclamantul a suportat suferinţe în sensul art. 19 alin. (3) Cod Civil, care stabileşte că se

consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calității vieții.

Răspunderea pentru repararea pagubelor cauzate prin delicte (fapte ilicite extracontractuale) este unul dintre principiile cele mai importante ale dreptului civil. Răspunderea pentru fapta ilicită cauzatoare de prejudicii este o parte componentă a răspunderii sociale ce revine fiecărei persoane pentru faptele sale. Ea apare ca un instrument de ocrotire a drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor şi reglementează procesul de înlăturare a consecințelor negative care se datorează unei fapte ilicite. Răspunderea delictuală naşte un raport obligațional între autorul faptei sau persoanei răspunzătoare şi victimă. Victima este creditorul obligației de a repara prejudiciul iar autorul faptei sau persoana răspunzătoare este debitorul obligației.

Reamintește că urmare a acțiunilor delictuale ale pârâtului a suportat suferințe psihice, manifestate prin stări de stres, frică şi retrăire pentru viaţa şi siguranţa proprie ş.a.

Prin urmare, prejudiciul moral (produs în sfera drepturilor nepatrimoniale) se prezumă din comiterea faptei ilicite, spre deosebire de prejudiciul material, care trebuie dovedit. Suma de bani oferită cu titlu de daune morale nu va putea şterge atingerea, dar are rolul de a oferi o satisfacţie titularului și tinde la diminuarea suferinţei produse.

De altfel, demonstrarea legăturii cauzale între fapta ilicită și survenirea prejudiciului, precum şi argumentarea echivalentului său bănesc sunt într-o mare măsură convenționale, întrucât este vorba de lezarea unor drepturi nepatrimoniale, lipsite de conținut economic. Prin urmare, vătămatul însuşi, subiectiv, va aprecia gravitatea prejudiciului moral cauzat şi în acţiune va indica o sumă conform voinței sale, iar instanța, examinând astfel de cazuri, va reieşi din prezumția cauzării prejudiciului moral şi va determina mărimea compensației apreciind toate circumstanțele cazului.

Evidențiază că este o persoană activă din punct de vedere civic, adept al standardelor înalte de conduită și responsabilitate socială, depune în permanență eforturi de restabilire a ordinii de drept şi echităţii sociale, prin implicarea în acțiuni voluntare de denunţare a faptelor ilicite în sfera cotidiană și de contracarare a acestora prin mijloacele legale disponibile, în expectanța edificării unei societăți dezvoltate şi asigurării unui mediu de viaţă comfortabil şi prielnic, fiind orientat spre valori şi idealuri împărtășite de societatea democratică şi civilizată. Astfel, cu referire la caz, pârâtul a comis în raport cu mine acţiunile sale ilicite şi cauzatoare de prejudicii în circumstanțele în care a cerut acestuia să nu încalce Regulamentul circulației rutiere, prin urmare tratamentul la care a fost supus a rezultat din nemulţumirea acestuia în legătură cu exercitarea de el a poziției civice. Cu alte cuvinte, riscul dar şi consecinţele negative la care a fost expus; efectul dăunător al faptelor săvârșite de pârât (care în mod deliberat i-a cauzat stări de stres emoțional, umilință, frică, nesiguranță pentru propria persoană ş.a.) survin pe fundalul realizării de către el a acțiunilor socialmente utile, fiind aşadar nişte circumstanțe care vor justifica solicitarea acordării unei reparații echitabile în vederea atenuării suferinţelor suportate.

Ținând cont de cele relatate supra, de specificul prejudiciului suportat de pe urma acțiunilor ilicite ale pârâtului cet. Ivanov Dumitru, precum şi de condițiile în care au fost săvârşite acestea, consideră just şi necesar de a înainta pretenția de încasare a prejudiciului moral cauzat prin contravenție, în mărime de 9000 de lei. Suma revendicată este una rezonabilă, neexcesivă, adecvată şi constituie o compensație ce ar fi în măsură să aducă o satisfacție justă și echitabilă ce ar atenua stările nefavorabile cauzate de efectele faptelor ilicite ale pârâtului şi totodată nu constituie o sursă de îmbogăţire nejustificată pentru reclamant, mai ales ținându-se

cont de realitățile socio-economice, când puterea de cumpărare a monedei naționale a scăzut enorm.

Totodată, ţinând cont că pentru soluționarea prezentului litigiu au fost şi vor fi suportate cheltuielile judiciare, fiind vorba de cheltuieli de transport, necesare pentru: pregătirea actelor/înscrisurilor (depunerea cererilor, ridicarea răspunsurilor); consultarea specialiştilor în vederea întocmirii cererii de chemare în judecată; depunerea cererii de chemare în judecată; efectuarea actelor de procedură (ridicarea referinței, depunerea unor note asupra referinței, cererilor, demersurilor, studierea dosarului etc.); participarea în ședințele de judecată (care se vor desfăşura atât la instanța de fond cât şi cea de apel), înaitează şi pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, iar în acest sens indică asupra sumei de 972 de lei, fiind costul procurării abonamentului pentru transport public pentru lunile ianuarie-iunie 2025, or se va ține cont că litigiul dat urmează a fi soluționat într-un termen de cel puţin 6 luni.

În baza celor expuse, reclamantul solicită: încasarea din contul pârâtului cet. Ivanov Dumitru (a.n. *****, IDNP: *****) în folosul lui Dimitrov Alexei (IDNP: *****) a sumei de 9000 lei (nouă mii lei moldoveneşti), acordată cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenția de injurie și huliganism nu prea grav; încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 972 lei (sub formă de cheltuieli de transport).

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Dimitrov Alexei, avocatul Terziman Alexandru, a susținut acțiunea depusă și a menționat că cererea de chemare în judecată a fost depusă în legătură cu repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenţie. Este vorba despre cazul care a avut loc la data de 11.02.2022. Respectiv a avut loc un incident la o staţie de transport public din mun. Chișinău. Pe banda dedicată transportului public a fost staţionat un automobil. La observaţia reclamantului privind încălcarea regulamentului circulaţiei rutiere, pârâtul a avut o reacţie negativă, s-a adresat cu cuvinte obscene în adresa reclamantului, fapt ce a determinat sesizarea organelor de poliţie care deplasându-se la faţa locului au constatat cele declarate de către Dimitrov Alexei. Urmare a analizei faptelor și imaginile video prezentate de către reclamant agentul constatator a constatat că în acţiunile lui Dumitru Ivanov sânt întrunite elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de huliganism nu prea grav și înjurii. Respectiv a fost achitată amenda de către pârât la data de 24.02.2023 în sumă de 200 lei. Drept urmare al comportamentului necorespunzător al pârâtului, reclamantul a suportat un prejudiciu moral, cuvintele înjurioase au fost indicate în cererea de chemare în judecată, ce au atins onoarea și demnitatea reclamantului. Prin urmare fiind aplicabile prevederile art. 45 Cod contravenţional, ținând cont că procesul verbal privind aplicarea contravenţiei a rămas în vigoare, vinovăţia pârâtului a fost stabilită pe deplin, reclamantul are dreptul să înainteze o acţiune civilă. Acţiunea civilă are ca obiect repararea prejudiciului moral. Consideră că din partea pârâtă nu a existat nici o manifestare sub formă de regret sau căinţă la cele comise. Respectiv în legătură cu această perioadă reclamantul a trecut prin stresuri legate de pregătirea actelor, prin urmare reclamantul a apreciat suma prejudiciului suportat în mărime de 9000 lei. totodată ultimul a suportat și cheltuieli de transport în mărime de 972 lei, costul unui abonament public, cheltuieli pentru a pregăti materiale pentru instanţă, întrevederi cu avocatul și în conformitate cu art. 90, 94 CPC solicită compensarea cheltuielilor de judecată. A mai prezentat bonul de plată în mărime de 125 lei, privind citarea publică a pârâtului pe care la fel solicită de a fi încasate din contul părţii pârâte.

La întrebările adresate a concretizat că, la stabilirea prejudiciului în sumă de 9000 lei, a fost ţinut cont de mai multe criterii: practica judiciară, totodată la determinarea prejudiciului moral s-a ţinut cont că au fost două fapte prejudiciabile ce ţine de înjurii prevăzute de art. 69 CC

cât și huliganism prevăzut de art. 354 CC, gravitatea cuvintelor adresate care au înjosit demnitatea persoanei. Toate acestea fiind sumate reclamantul a ajuns la concluzia că suma respectivă ar fi suficientă pentru a acorda o satisfacţie echitabilă. La materialele cauzei a fost anexat copia abonamentului de transport. Reclamantul pentru a pregăti această cauză și a fi remisă în instanţa de judecată a avut nevoie să facă deplasări la agentul constatator pentru a acumula materialul contravenţional, a avut necesitatea să se adreseze la CNAJGS pentru a-i fi desemnat un avocat, ulterior a avut întrevederi cu avocatul, s-a deplasat la Oficiul poștal pentru a depune acţiunea. Acest abonament este pentru jumate de an. Imaginile foto au fost efectuate de către reclamant și predate agentului constatator, de fapt sînt niște capturi obţinute în timpul înregistrării.

Solicită admiterea acţiunii, compensarea prejudiciului moral din contul pârâtului Ivanov Dumitru în beneficiul reclamantului Dimitrov Alexei în sumă de 9000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată 972 lei, și cheltuieli pentru citarea publică 125 lei.

În ședința de judecată reclamantul Dimitrov Alexeit și pârâtul Ivanov Dumitru, fiind citați legal, nu s-au prezentat.

Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de către avocatul Terziman Alexandru, în interesele reclamantului Dimitrov Alexei către Ivanov Dumitru privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată din considerentele ce succed:

În corespundere cu prevederile art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Art. 118 al. (1) CPC statuează că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.*

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.*

Potrivit art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.*

În ședința de judecată s-a constatat, că în urma soluționării plîngerii, depusă de Dimitrov Alexei, înregistrat în R-2 nr. 2348 din 11.02.2022, agentul constatator al SP-2 a IP Botanica Valeria Streleț a adoptat Decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. D01 464147, la 23.02.2022, prin care a constatat comiterea de către făptuitorul Dumitru Ivanov a contravențiilor prevăzută de art. 354 Cod Contravenţional (Huliganismul nu prea grav) şi art. 69 (1) Cod Contravențional (Injuria), şi a aplicat în raport cu făptuitorul sancţiune sub formă de amendă contravențională în mărime de 8 unități convenționale (echivalentul a 400 lei). Amenda a fost achitată de către contravenient.

Decizia în cauză a fost contestată de către Dimitrov Alexei, însă contestațiile au fost respinse de Judecătoria Chișinău sediul Buiucani și Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău (f.d. 26-31).

Astfel, instanța consideră că Decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. D01 464147 se bucură de prezumția de legalitate și face dovada deplină a vinovăției contravenientului Ivanov Dumitru.

Reclamantul Dimitrov Alexei, care a fost victima acțiunilor ilegale a lui Dumitru Ivanov, susține că urmare a acțiunilor delictuale ale pârâtului a suportat suferințe psihice, manifestate prin stări de stres, frică şi retrăire pentru viaţa şi siguranţa proprie ş.a.

Respectiv, faptele săvârşite de pârât constituie o formă de violență verbal, iar asemenea acţiuni a afectat starea psihică/psihologică a victimei Dimitrov Alexei.

Potrivit prevederilor art.19 alin. (1), Cod civil, În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

În conformitate cu art. 19 alin. (3) Cod Civil, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii.

Potrivit prevederilor art.1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În corespundere cu prevederile art.45 alin. (1) Cod contravențional, *persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale*.

Instanța atestă că sub incidența normei art. 1998 Cod civil, *cad toate raporturile de reparare a prejudiciului delictual, dacă nu există o normă specială menită să reglementeze anumite obligaţii delictuale, ţinând cont de specificul lor.*

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține că, răspunderea delictuală presupune obligația unei persoane de a repara prejudiciul cauzat altuia printr-o faptă ilicită extracontractuală, sau, după caz, prejudiciul pentru care este chemat prin lege să răspundă.

Instanța notează că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic ilicit (delictul). Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. De menționat că, lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

Fapta ilicită este fapta prin care, încălcîndu-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acțiunii sau inacțiunii.

Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependență de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral și patrimonial.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

Analizând materialele dosarului în raport cu normele legale citate instanța constată că, în speță, sunt întrunite condițiile necesare pentru angajarea răspunderii delictuale a lui Dumitru Ivanov.

Totodată, din solicitările indicate prin prisma cererii de chemare în judecată instanța a reținut că reprezentantul reclamantului solicită încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în sumă de 9000 lei.

Potrivit prevederilor art.2036 alin. (1), (2) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.* Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

În corespundere cu prevederile art. 2037 Cod civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Instanța reține că prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală și prezintă o totalitate de suferințe fizice și psihice (morale) pe care le suportă persoana în urma acțiunilor ilicite săvîrșite de autorul prejudiciului.

Pentru determinarea mărimii compensației, trebuie de luat în considerație caracterul și gravitatea suferințelor provocate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În termenii Convenției Europene a Drepturilor Omului, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Astfel, instanța notează că, pentru a pretinde în special la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului pretins a fi încălcat în speță, reclamantul în cererea de chemare în judecată urma să dovedească prejudiciul moral sub aspectul existenței (care suferințe fizice sau psihice) și prin care probe se confirmă argumentele invocate de acesta, or, nerespectarea

principiului probațiunii statuat la art. 118 CPC, va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art. 6 CEDO.

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Instanța de judecată menționează că, evident că victimei Dimitrov Alexei a fost supus unor suferințe, care, indubitabil, i-au adus atingere drepturilor și libertăților sale fundamentale, însă, instanța conchide că suma de 9000 lei, solicitată de reclamant este una exagerată.

Instanța relevă că, la determinarea compensației pentru prejudiciul moral o importanță deosebită au avut-o valorile morale lezate pentru persoana învinuită urmare a acțiunilor ilicite ale altei persoane. În cazul suportării unui prejudiciu moral, fiecare persoană prejudiciată acordă o prețuire diferită valorilor lezate.

Instanța de judecată menționează că, în termenii Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prejudiciul moral, se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să nu constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

La caz, instanţa de judecată reţine că, prin acţiunile ilegale a pârâtului Ivanov Dumitru, reclamantului Dimitrov Alexei i-a fost cauzat o stare de stres, nelinește, care nu pot fi compensate doar prin simpla constatare a acestora și care instanța o estimează la suma de 5000 lei, ca fiind o compensare echitabilă, menită să aducă satisfacţie reclamantului şi nu ar fi o povară pentru pârât. La aprecierea cuantumului prejudiciului moral s-a ţinut cont atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

În final, instanța de judecată, apreciază că suma de 5 000 lei constituie o satisfacție echitabilă și rezonabilă, proporțională criteriilor stabilite și circumstanțelor enunțate supra.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, se reține următoarele.

Conform prevederilor art. 82 CPC, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art. 94 alin. (1) CPC RM, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

Reclamantul Dimitrov Alexei pretinde a fi încasate din contul pîrîtului cheltuielile de transport în mărime de 972 lei, care reprezintă costul unui abonament public, invocînd că aceste cheltuieli au fost suportate pentru a pregăti materiale pentru a fi depuse în instanţă și întrevederi cu avocatul.

Instanța ajunge la concluzia a respinge această solicitare, or instanța nu poate delimita și justifica care anume cheltuieli de transport au fost suportate de reclamant îm legătură cu cauza examinată sau necesități personale, or nu poate pune pe seama pîrîtului costul abonamentului de transport procurat de reclamant și folosit de acesta.

Pentru justificarea cheltuielilor de judecată legate de citarea publică a pîrîtului, reprezentantul reclamantului, avocatul Terziman Alexandru a prezentat bonul de plată nr. 59 din 17.05.2025, potrivit căruia pentru serviciile de citare publică a pârâtului a fost achitată suma de

125 (una sută douzeci și cinci) lei (f.d. 43), care urmează a fi încasate de la Ivanov Dumioru în contul lui Dimitrov Alexei.

În conformitate cu prevederile art.art. 108, 206 alin. (1), (3) 236, 238-240, 276^{2-4} Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Dimitrov Alexei către Ivanov Dumitru cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Ivanov Dumitru, născut la *****, cod personal ***** în beneficiul lui Dimitrov Alexei prejudiciul moral cauzat prin contravenție în mărime de 5 000, 00 /cinci mii, 00/ lei și cheltuielile de judecată în mărime de 125, 00 (una sută douăzeci și cinci, 00) lei pentru citarea publică a pîrîtului.

În rest pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari.

Preşedintele şedinţei, judecător **Nicolae Chirilov**

Copia e justă, judecător *Nicolae Chirilov*